

KEDVES HAJDANI ISKOLATÁRSAIM!

Csak a legrégebbi gépiparisták emlékeznek Vilics Zoltán mérnök-tanár úrra, aki az 50-es években néhány osztályban műszaki tárgyakat tanított. A tanulók becsülték, mert tárgyait alaposan ismerte és jól is tanított. Mi – a tanári szobában – sajátos vitakészségén mosolyogtunk. Például: ha egy tanuló megítélésén vitatkoztunk, ő az egyedet mindjárt behelyezte egy nagy rendszerbe, melyet azonnal két részre bontott, emlékezetes szavakkal: „*Kéttípusú ember van:....*” Ha aztán ezt a felosztást vitattuk, rögtön mondott egy másikat, ugyanezekkel a bevezető szavakkal. Nem volt olyan vita,

amelyet az emberiség különféle kétfelé osztásával ne tudott volna a maga „igazára” fordítani. Ez a történet jutott az eszembe, amikor az utóbbi hetekben a Boronkay Baráti Körbe történő belépésekkel foglalkoztam. A belépést elhárítók nagyobbik része nem küldte vissza a nyilatkozatot, de néhányan ezt telefonon is megindokolták. A következő oldalon közlöm érveiket, s az erre adott válaszaimat, mert azok talán mások gondolataiban is megfordultak.

Ujvári István

Ujvári István

MEGHÍVÓ

**a Boronkay Baráti Kör jubileumi közgyűlésére és a Szent György-napi ünnepségre.
A közgyűlés 2013. április 27-én, szombaton 9⁰⁰-kor kezdődik.**

Tíz éve alakult meg baráti társaságunk, ezért találkozónk egyúttal jubileumi közgyűlés is.

Nagy jelentőségű lesz az esemény azért is, mert a működésünk szabályozó elveit kell elfogadnunk, és meg kell választanunk a BBK irányító szervét, az új elnökséget is.

Kedves Barátaink! Kérünk Benneteket, hogy erre a kivételes alkalomra okvetlen jöjjetek el, és mozgósítsátok ismerős régi tagjainkat, valamint várjuk az új belépőket is.

A közgyűlés után részt veszünk a 11⁰⁰-kor kezdődő programokon is.

Az ünnepi rendezvény további eseményei:

11⁰⁰-tól – Szent György-napi ünnepség,

12³⁰-tól – Boronkay György síremlékének megkoszorúzása,

13⁰⁰-tól – Állófogadás.

TÍZ KÉRDÉS,

melyeket szkeptikus öregdiákok tettek fel és válaszok egy optimista öreg tanártól

„Soha, semmit nem írok alá . . . óta”

„Szomorú politikai tapasztalataid lehettek, de most a volt iskolád jövőjéről van szó.”

„Most segít egy civil szervezet létszámnövekedése ebben?”

„Másként kezelik, ha taglétszáma két, illetve háromjegyű szám.”

„Ez az új iskolaépület nekem nem jelent semmit. Azt sem tudom, hol van.”

„Nem az igazgatón és a tantestületen múlt, hogy a tanüzemtől 3 km-re elszakítottak bennünket. Megvolt a pénzünk egy belvárosi telek megvásárlására. Akkor még mi sem tudtuk, hogy egy nagy létszámú civil szervezet mit érhet el.”

„Én azt sem tudom, ki volt az a Boronkay György.”

„Olvasd el a 60. tanévünkre kiadott Emlékkönyv 43-50. oldalán a tanárok és az egykori diákok megemlékezéseit.”

„Már a névválasztással sem értek egyet.”

„A szülők, a tanulók és a tanárok egyhangú javaslatát még a névválasztást kezdetben ellenző képviselő-testület is elfogadta.”

„Azzal sem békültem meg, hogy a névadót újratemették az új iskola falai mellé. Ez eddig nem volt szokás.”

„De a középkori, nagyhírű kollégiumoknál – mint pl. a sárospataki, nagyenyedi, pannonhalmi stb. – igen. Persze, csak az egészen kiváló tanáraikat. Boronkay Gyuri bácsi ilyen volt.”

„Miért kell az iskola múltjával foglalkozni nagyobb mértékben, mint a jövőjével?”

„Az iskolai hagyományok jelentőségét a nevelésben már a közép-korban felsimerték. Hatásuk a jelenben is érezhető, a jövőben is várható. Ez főleg a tantestületekre marad. A múlt feltárásában az öregdiákokra hárul nagyobb feladat.”

„A hagyományok ápolása az még rendben van, de itt úgy tűnik, inkább hagyományteremtés folyik.”

„Ebben igazad van. Az első Szent György-napi ünnepélyünket 1993-ban tartottuk. A váci iskolák között több száz évesek is vannak. De sokkal kisebb munkával jár a hagyomány ápolása, mint annak megteremtése.”

„Netán tagdíjat is kell fizetni ennek az új szervezetnek?”

„A BBK nem egyesület, így tagdíjat nem kérhet. Természetesen adományokat elfogadhat. Ezekre szükség is van azoknak a feladatoknak az elvégzéséhez, amelyeket az eddigi hírlevelekben felsoroltunk. Erről a témáról még a honlapunkon is tájékoztatunk.”

„Az évek során annyira meggyöngült a hallásom, hogy nem hallok jól, amit az előadó mond, így nem sok értelme van számomra az értekezletnek.”

„Elsősorban erkölcsi támogatást várunk, ezt jelenléted nélkül is kifejtheted pl. e-maillal, levéllel. Persze, jó lenne ha a négy alkalom közül legalább az évenkénti Szent György-napon találkoznánk Veled, s Te is sok ismerősöddel. Honlapunkon s az évi négy hírlevélen keresztül pedig mi is tájékoztatunk.”

U.I.

Nem tudom, hogy a szerkesztőnek mennyire sikerült meggyőzni barátainkat, s elgondolkodtatni a hírlevél olvasóit. Az észre ható érvek után talán a szívükre hallgassanak „kölcson véve” a költő sorait:

Az Isten áldja meg az iskolát,
Mely minden évben meghal, s él tovább.

A bizonyítványt, jót, elégtelent,
Mely mindent, s mégis semmit sem jelent.

Ballag tovább, már nem leckéket ír,
De vén padjába vénen visszasír.

Az Isten áldja meg a padokat,
A tízpercet, mely derűt adogat.

Azt, aki kérdez, s azt, aki felel,
Ifjúságuk ne múljon sose el.

A padlót, plafont és a küszöböt,
A térképet a katedra mögött.

Az Isten áldja meg az iskolát,
Azt, ki belép és azt, ki megy tovább.

FALU TAMÁS

A BORLAP ELSŐ FOTÓKIÁLLÍTÁSA

2013. február 5-én került sor az iskolaújság diákfotósainak képeiből összeállított kiállítás megnyitására. A Borlap – régebbi nevén Lő-lap – 28 éve működő újság. Sajnos, az évek során volt néhány kisebb-nagyobb megszakítás. Most volt az első alkalom, hogy az újság fotósai az iskola kiállítótermében publikálhatták

A tárlat az iskola földszintjén található. Tíz diák munkája tekinthető meg. A tárlat fő előzménye, hogy 2012 őszén a tíz diák közül öten részt vettek egy „7/24” nevű fotópályázaton, melyet a Nikon hirdetett meg. A feladat lényegében az volt, hogy 7 napon keresztül, 24 órán belül le kellett adniuk egy-egy fotót a versenyzőknek, egy adott témában. Az öt pályázón kívül mások is lehetőséget kaptak a publikálásra, akik rendszeresen, sokszor szabadidejüket feláldozva fotóztak az iskolai ünnepeken, programokon.

A kiállítás megvalósításában Váczy Emese tanárnő segédkezett. Elrendezte a képeket és a megnyitó háziasszonya is ő volt. Egy rövid összefoglalót hallhattunk tőle az újság történetéről. A tanárnő beszámolója után

Mikecs Enikő egy XIX. századi szerző, Ernesto Köhler egyik játékos fuvolaművét adta elő, majd őt Koncsor Milán követte, aki saját versét mondta el, melynek címe: Téli pentameterek.

A kiállítás sztárvendége Neubauer Rudolf volt, aki az MTI, Magyar Tv, Duna Tv és Magyar Rádió összevont internetes szerkesztőségnek képszerkesztője. Rudolf tisztának, szépnek, érzelmesnek és romantikusnak nevezte a képeket és gratulált, sőt köszönetet mondott a fotósoknak az elkészítésükért. Beszéde folyamán Picassonak egy gondolatát idézte: „A jó művész másol, a zseniális művész pedig lop”. Ezzel arra célozott, hogy a fotósok nézzék meg mások munkáit, gyűjtsenek ötleteket és valósítsák meg önmagukat. A fotózást a technika és a művé-

szet találkozásának nevezte. Végetül sok sikert kívánt és még egyszer gratulált az alkotóknak. A kiállítás lezárásaként Koncsor Milán egy újabb versét szavalta el. A vers címe: A fotósokról. A jelenlévőket üdítő és egy kis rágcsálni való várta.

A kiállítás még mindig megtekinthető és a fotósok szeretettel fogadják a dicsérő és bíráló kritikákat egyaránt, a gratulációkat a kihelyezett vendégkönyvbe.

Büszkék lehetünk rájuk, a munkáikra és arra, hogy ott is megtalálják a szépséget, ahol más csak a szürke hétköznapokat látja.

Varga Regina, 10.SZ

A fotósokról

Egy pillanat és elszalad,
amire még nincs szavad,
és tán nem jön már vissza sem,
de ha elkaptad, élesen,
hát mutasd meg és meglesem.

Mutasd másként meg a jelent,
szép papíron mennyit jelent,
mert, mint vonat, elhalad
az idő, s minden itt marad,
egy képen mutasd meg magad.

Mert bármi volt, most hűlt helye,
de kép az álmok tűzhelye,
Mutasd hát, hogy érzem,
nem volt ez sem véletlen,
s fotó jövőt képezzen.

Koncsor Milán, 12.P

A MAGYAROK ÚJ KAJAKOS REMÉNYSÉGE

Iskolánk diákja, Noé Zsombor 2013. januárjában azon kiválasztottak egyike lett, aki képviselhetette Magyarországot az Ausztrál Ifjúsági Olimpiai Fesztiválon. Nagy kitüntetés, hiszen ez a verseny a harmadik helyen áll a világversenyek ranglistáján.

Zsombor két versenyszámban indult, 1000 és 200 méteren, sporttársával, Vass

Péterrel. A páros 2012-ben is már jó eredményeket ért el, de idén sikerült dobogóra állnia a tehetséges párosnak, akiknek négy hónapig nem volt lehetőségük a vízi edzésre. Ausztrália és Új-Zéland párosai álltak az első és második helyen, de mindenki meggyőződése, hogy a mieink több, kajakban eltöltött edzéssel első helyen végeztek volna.

200 m-en ötödikek lettek. A reménységeket Hüttner Csaba felügyelete alatt vitték ki külföldre, ahol 11 napig tartózkodtak. A jó versenyzés mellett a légkör is kellemes volt, és a magyarok az ételekre sem panaszkodtak.

Zsombor célja Vass Péterrel, hogy idén ugyancsak a dobogós a helyezéseket szerezzenek, de biztosak lehetünk abban, hogy új reménységeink nem adnak alább egy-két aranyéremnél, az Európa- és világbajnoki címnél. Távoli célja még a riói olimpiára való kijutás testvéreivel, Milánnal és Bálinttal, az ugyancsak tehetséges boronkays diákjainkkal. Reményei szerint egy hajóban versenyezhet majd velük.

Kívánunk nekik érmekben és sikerekben gazdag évet!

Nagy Zsuzsanna, 9.B

TISZTELT OLVASÓK!

Az elmúlt hónapokat tekintve nyugodtan kijelenthető, hogy egyetlen dolog változatlan az iskola életében, s ez a „változás”. 2012-ben egyértelművé vált számunkra, hogy az állam lesz a fenntartó. Egészen december közepéig azt hittük, hogy a működtetőnk is.

A történet folytatása előtt legalább közelítőleg tisztázzunk két fogalmat. A **fenntartó** szakmailag irányítja az intézményt. Biztosítja a pedagógusok bérét és közvetlenül az oktatáshoz szükséges dolgokhoz a pénzt. A **működtető** gondoskodik az épületek és eszközök karbantartásáról, üzemeltetéséről beleértve a rezsijákat is. Fizeti az ezen a területeken dolgozók bérét, vezényli munkarendjüket, dönt a személyi ügyekben.

Az iskolának megszűnt a bankszámlája, s ezzel a gazdasági önállósága is. Az új dolgozók felvételét, az iskola eszközeinek és helyiségeinek bérbeadását illetően az igazgatóra **javaslattevő** szerep hárult január 1-jétől. Persze a történet ettől sokkal összetettebb, de nagyjából ez a lényege a kiindulási állapotnak.

Igy kerültünk első körben fenntartásilag a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ (ami tekinthető egy országos főparancsnokságnak) Vác Járási Tankerületéhez, melynek vezetője *Günther Miklósné* lett (a fia nálunk végzett). Működtetési feladatokat továbbra is Vác városa látta el a Gazdasági Hivatalán keresztül, melynek vezetője *Török László* (egykori tanítványunk). Az első hónapban nem sok minden történt, de ez nem is volt elvárható, hiszen még a tankerületi iroda is csak ekkor került kialakításra, melyben iskolánk is besegített, főleg az informatikai terület kiépítésében, illetve néhány eszköz kölcsönadásával. Három egykori, kiváló gazdasági dolgozónk került ide. Bízom benne, hogy ez egy picit előnyt jelent majd a számunkra, de nem így lett, mert a tankerületi igazgató asszony úgy tájékoztatott, hogy februártól a megyéhez fogunk tartozni, így ő már nem hozhat döntéseket az ügyekben. Nos, a megyéhez való áthelyezésünk tényleg bekövetkezett, de csak márciusban, így a február is eltelt úgy, hogy bármely lényegi kérdésben döntések születtek volna.

Tehát március 1-jétől a fenntartónk a ceglédi központú megyei tankerület, melynek vezetője *Csajka Józsefné Rebek Éva*. Rajtunk kívül még 40 iskola irányítása tartozik hozzá. Hatalmas feladat ez, amit tovább nehezít, hogy náluk még csak most van kiépülőben az ehhez szükséges stáb és irodai helyiségek is. Ennek ellenére pozitívak az első benyomásaim. Úgy látom, hogy igyekeznek a problémákat megoldani, a feltett kérdéseket megválaszolni. Azt pedig mi is tudomásul vesszük, hogy nem rendelkezik ő sem olyan hatáskörrel, hogy ezek mindegyikét azonnal, saját maga eldönthesse. Mindenképpen ki kell emelnem az ottani gazdasági vezető *Hegedűsné Homoki Mária* nevét, aki mindig precíz, szakmailag megalapozott válaszokat ad, még hozzá szinte azonnal. Ezt így még akkor is el tudja fogadni az ember, ha ez ránk nézve nem mindig kedvező, arról már nem is beszélve, hogy kevés ilyenben volt részünk az elmúlt időszakban.

Megítélésem szerint a rendszer egyik visszatartója, hogy túl nagy „tömegű” egységeket hoztak létre, számtalan egymástól eltérő profilú és problémájú iskolákkal, amelyet nagyon nehéz átlátni és szinte lehetetlen összehangolni. Valószínűleg ezt magasabb szinten is belátták, hiszen április folyamán – íme az újabb változás – a működtetést is átveszi a megye. Ez több szempontból is **jó döntés**. A legfontosabb, hogy egy kézbe kerül az összes kiadási tétel, így nem lehet vita tárgya, hogy ki fizessen egyes részeket. A technikai dolgozók (a konyha kivételével, mert az törvényi előírás szerint mindenhol a települési önkormányzatokhoz tartozik), a bérbeadások és az épület-fenntartási dolgok irányítása visszakerül az igazgatóhoz. Ráadásul létrehozunk itt Vácra egy gazdasági hálózati csoportot, amely jelentősen meg fogja könnyíteni az engedélyeztetési és elszámolási eljárást.

Azt gondolom, a mi – értem ezen az iskola összes dolgozóját – legfontosabb feladatunk úgy végezni a munkánkat, hogy a szülők és főleg a diákok a lehető legkevesebbet érzékeljenek az átállásból származó nehézségekből. Mindenkinek segítenie kell a rendszer lendületbe hozását és működését, még azoknak is, akik ezzel nem értenek egyet, mert ez az iskola érdeke. Persze, közben szabad, sőt rá is kell mutatni a hiányosságokra, de nem romboló, hanem építő szándékkal, javaslatokkal. A Boronkay vezetése és tantestülete ezt több kérdésben már meg is tette, s a jövőben is így fogunk eljárni. A példák felsorolása hosszú lenne, ezért csak egyet emelek ki. Szeretnénk elérni, hogy a nyugdíjas korú tanáraink ősztől legalább óraadói minőségben tovább dolgozhassanak a nyugdíjuk megtartása mellett. Hiszen szükségünk van a tudásukra, a tapasztalatukra, az iskola iránti elkötelezettségükre és mellesleg nélkülük nagyon nehéz lenne bizonyos területek (főleg szakmai és természettudományos) ellátása.

Néhány eredmény

Polgár Balázs zongorajátékával megnyerte a váci tehetségkutató versenyt.

A TUDOK országos döntőjébe három diákunk jutott be (**Hujbert Kata, Hujbert Anna, Krivánszky Sára**), s mindhárman különdíjban részesültek Tatabányán.

Kosaras fiaink a 2., **lányaink** a 7. helyen végeztek az országos döntőben, Miskolcon.

Kalácska Eszter országos tehetség-gondozó pályázaton lett díjazott, amelyet Budapestén vehetett át.

Diákjaink tehát ismét az ország több pontjára elvitték iskolánk jó hírnevét.

Kiadja: Boronkay György Műszaki Középfiskola
Székhelye: 2600 Vác, Németh L. u. 4-6.
Telefon: 27/317-077 e-mail: boronkay@vac.hu
Felelős kiadó: Fábán Gábor
Felelős szerkesztő: Ujvári István
Archívum: <http://boronkay.vac.hu/kiadvanyok>
Lapterv, tördelés: Boronkay Arculat Stúdió